

SAVSKO NASELJE

OCENA ZIMOVANJ IN LETOVANJ

Mladi delegati na plan!

Razprave o evdentiranju možnih kandidatov za nosilce odgovornih delegatskih funkcij je v vseh treh KS Savsko naselje potekala že kar lep čas. Na teh konferencah pa so ugotavljali, da so bili na nekaterih območjih bolj uspešni, na drugih manj, povsod pa je čutili, da bi končno le morali prevzeti večji del odgovornosti za program dela in razvoj celotnega Savskega naselja – mladi delegati. Neredko slišimo, tak je včasih tudi komentar mladih, da se starejši nočejo umakniti s »stolčkov« pa najbrž to ne bo veljalo za vse. Tudi starejši se že otepajo tega nič kaj hvaležnega dela in se sprašujejo, do kje je meja starosti za kandidiranje. Morda je prav zdaj za mlade ugodna priložnost za vključitev, saj v zadnjem času v osnovni organizaciji mladine ponovno vendar vztrajno, urejajo svoje vrste. To svežo aktivnost so opazili tudi starejši krajan, pa zato najbrž ne bo težko mladim zaupati tudi kakšne bolj odgovorne delegatske funkcije. Niso brez podlage ugotovitve, da so odprta še mnoga področja, kjer bi morala SZDL narediti več, prav tu pa mora imeti prednost mlada generacija.

V Savskem naselju, ki je sicer razdeljeno na tri KS, pa se na sestankih srečujejo z dokaj podobnimi problemi, tako kot so se srečevali včasih ko še niso bili razdeljeni. Tu je hortikultura, ki stremi povsod za lepo in čisto okolje, tu so skrbi in obveznosti do otrok in do starejših krajanov in skoraj enaka so bila o vsem tem razmišljanja na vseh treh konferencah. Tudi dopolnila za družbeni plan občine se niso bistveno razlikovala. Kakorkoli že, da bo vse narejeno in izpeljano tako kot je zamišljeno, ne bodo dovolj samo konkretne zadožitve in pogovori na sestankih, pač pa bo treba prav po kmečko zavijati rokave, pljuniti v roke in začeti z delom, ne pa samo z zadožitvijo.

IVANKA POLANEC

»Varno, kot v urejenem toplem domu«

Na letošnjih zimovanjih in letovanjih je preživel z bežigraskimi otroki 116 vzgojiteljev. Vsi so se udeležili seminarjev, ki jih je še pred odhodom v počitniške baze priredil klub vzgojiteljev pri občinski ZPM. Vsebine seminarjev je bila prilagojena posebej za delo z otroki na zimovanju in posebej za delo na letovanju. V okviru kluba je bil tudi sestanek s pedagoškimi vodji letovanj in šole v naravi, sklican z namenom, da bi bilo delo v Mladinskem domu v Umagu kar najbolj enotno. Na sestanku so se dogovorili o režimu, o potrebni dokumentaciji, o funkciji upravnikov in tehničnega osebja ter o prilagoditvi dnevnega urnika za izvajanje programa šole v naravi. Kakšen učinek so imele vse te priprave, smo zvedeli na sestanku vzgojiteljev 9. novembra, ki ga je tudi letos organiziral omenjeni klub.

Skoraj vsi dosedanjí tovrstni sestanki so si bili v marsičem podobni. Podobni po tem, da je bilo na njih slišati več kritik kot pohval. Kritiki na račun nesoglasij med vzgojitelji, o sporih med pedagoškimi vodji in tehničnim osebjem, o pomanjkljivosti ali sploh ne pripravljenosti programov in še o marsičem, kar je pustilo v človeku grenak priokus. Letos tega priokusa ni bilo. Še zdaleč ne.

Na letošnjem sestanku smo slišali vse kaj drugega in tudi videli smo. V šoli Franceta Bevka, ki je gostoljubno dala na razpolago prostor za sestanek, so bili na panoi razstavljeni lično opremljeni programi dela vzgojiteljev, vsebini katerih ni bilo kaj oporeči.

V letošnjih zimskih počitnicah na Vranskem ni bilo snega. Otroci so bili sicer prikrajšani za smučanje, kar pa ni povzročilo težav. Vzgojitelji so se zhašili in program dela prilagodili vremenskim razmeram. Otroci se niso dolgočasili. Zaposleni z raznovrstnimi igricami na prostem in s sprehodi so kmalu pozabili na sneg. Ob večerih pa so se pod toplo streho zabavali z različnimi družabnimi igrami in plesom. Hrana je bila zadovoljiva in pohvaljena je bilo osebje doma, ki je imelo do otrok in vzgojiteljev lep odnos.

Tudi v drugih zimskih bazah, kar zadeva delo in medsebojne odnose, ni bilo razprtij. Vsi so se dobro razumeli in odgovorno opravljali svoje delo. Če je nastopila kakšna ovira so jo sporazumno in brez hudih krvi znali odpraviti. Tak primer je bil v Gozdu Martuljku, kjer sta zimovali dve predšolski izmeni. V eni od njih je bilo kar 200 otrok in premalo vzgojiteljev. Treba je bilo poskrbeti za dodatna ležišča in

preudarno porazdeliti smučarsko opremo, ki je je bilo za tolikšno število otrok občutno premalo. To so vzgojiteljice kmalu rešile. Te, res nič kaj prijetne ovire, pa niso bistveno vplivale na pedagoško delo in na končni izid zimovanja, ki je v »v celoti uspelo«, kot je v svojem poročilu zapisal pedagoški vodja.

Popolno sliko o življenju otrok in delu vzgojiteljev na letošnjem zimovanju in letovanju bi dal le opis v nadaljevanjih. Toliko vsega lepega je bilo. Ker pa prostor ne dopušča nadaljevanj, le še nekaj kratkih navedb iz poročil pedagoških vodij oziroma vzgojiteljev o letovanju v mladinskem domu v Umagu. Tam so letovali otroci v desetih izmenah.

Vzgojiteljice so se vkljub težavam prijetno počutile v kolektivu, za kar so poskrbele tudi kuharice, snajilka in ekonom, ki je bil resnično vselej pripravljen pomagati. Jedila so bila čudovita in primerna za otroke. Sobe lepo urejene. Odnosi so bili pristni in odlični. Takšno sodelovanje želimo že v prihodnje, saj se bodo le v prijetnih medsebojnih odnosih tudi otroci počutili domače in sproščeno. (Omenjene težave so se nanašale na preveliko število otrok v predšolski izmeni.)

Ena od vzgojiteljic šolske izmene: »Letos sem desetič v koloniji. Vedno so bila medsebojna trenja, manjše napetosti. Včasih se nismo ujemali s pedagoškim vodjem. Tokrat pa je prvič vse to odpadlo. Vsak od nas se je potrudil, da je bilo otrokom in vsem, ki smo živeli v koloniji, lepo in varno. Zato ima v prvi vrsti zaslužno pedagoški vodja, ki je znala prav diplomatsko voditi delo in usmerjati odnose med nami samimi. Tehnično osebje se je maksimalno potrudilo in počutili smo se varno kot v urejenem toplem domu.«

Pedagoški vodja šole v naravi OS Vita Kraigherja je med drugim napisal, da je bil večji del dneva posvečen plavanju, izpopolnjevanju v plavanju, potapljanju in reševanju iz vode. Pouk so imeli od 8. do 10. ure ob morju. Učni načrt je bil prilagojen razmeram za delo ob morju. Pri naravoslovnem dnevu so učenci dobili opazovalne naloge, ki so jih izredno skrbno opravili. Tudi ta vzgojitelj pravi, da je za dobro počutje poskrbelo tudi tehnično osebje in da so bili medsebojni enotni, kar je pripomoglo, da je bilo med njimi mirno, urejeno in prijetno življenje.

Utrip skladnega dela in enotnosti je razviden tudi iz poročil ostalih vzgojiteljev.

Naj ta sestavek sklenem z besedami, ki jih je na sestanku izrekla predsednica Kluba vzgojiteljev Majda Šubelj: »Dobre volje sem ob zavesti, da smo pri nekajletnem delu le nekaj dosegli.«

EDA KOMAVLI

Prijave za zimovanja

Te dni je v šolah, vrtcih in krajevnih skupnostih v teku akcija za prijavo otrok za organizirana zimovanja. Po programu, ki ga je sprejela komisija za letovanja pri občinski Zvezi prijateljev mladine, bodo otroci zimovali v naslednjih bazah:

Šolski otroci:

- na Vranskem v dveh izmenah po 7 dni v času od 11. do 25. januarja;
- na Velikih Blokah ena izmena 7 dni v času od 11. do 18. januarja;
- v Gorjah ena izmena 7 dni v času od 18. do 25. januarja.

Predšolski otroci:

- V Gozdu Martuljku v dveh izmenah po 7 dni v mesecu februarju.

NA OSNOVNI ŠOLI DR. VITA KRAIGHERJA

Boljši trg vsako prvo soboto

V soboto, 7. decembra, bo na osnovni šoli dr. Vita Kraigherja spet boljši trg, kjer boste lahko ponovno prodajali in kupovali otroška oblačila, obutev, otroške vozičke, pa tudi smučarsko opremo, sanke in igrače. Boljši trg se bo pričel ob 8. uri in bo trajal do 13. ure. Vstopnine tudi to pot ne bo!

Kaj lahko rečemo o prvem bolš-

PRVA LEKARNA ZA INVALIDE

Lekarnam Bežigrad, na Titovi 55 in Črnuče na Primožičevi 2, se je pred kratkim pridružila še tretja v naši občini. Odprli so jo na zavodu za rehabilitacijo invalidov, v sestavi TOZD Bolnišnica, na Linhartovi 51. Namenjena je v prvi vrsti invalidom, saj se lahko na vozičku pripeljejo v lekarno. »V lekarni bomo poskušali čimbolj poskrbeti za invalide, ki so trajno vezani na invalidski voziček, saj bomo prodajali standardne vozičke ter tudi pripomočke, ki jih sicer v drugih lekarnah ni bilo moč kupiti«, pravi vodja lekarn diplomirana farmacevtka Jana Vidmar. V lekarni, ki je odprta vsak dan od 8. do 15., v torek celo do 17. ure in v prvi delovni soboti do 13. ure, pa bodo občani imeli na voljo tudi druga zdravila. Obenem je to prva tovrstna lekarna v Jugoslaviji, v kratkem ji bo sledila podobna lekarna v Zagrebu. In še po našem je vodilna: med prvimi v Ljubljani so nabavili računalnik, za centralno obdelavo podatkov o prodaji zdravil. Ostale lekarnе so obvezne nabaviti in postaviti računalnike do srede naslednjega leta.

Foto: IVAN ŠUCUR

V spomin materi Jeri Čebulj

Presahnilo je srce matere, katere življenje in trpljenje lahko izprazni vest slehernemu sodobniku. Upali smo, da bomo čez dobro leto dni slavili 100. rojstni dan Tunapjeve mame, Jeri Čebulj, matere, ki smo ji iz globokega spoštovanja rekli partizanska mama. V soboto, 9. novembra 1985, so jo v krogu najstarejših družinskih članov pokopali na stoženskem pokopališču.

Rojena 1. marca 1887. leta je umrla v trenutku in tiho, kot da tudi s svojo smrtjo ni hotela nikogar vznemirjati. Dva šopka rož in venec borcev NOV z rdečimi nageljni v obliki zvezde so okrasili njen žarni grobek, zbrani denar njenih sosedov iz Ulice bratov Čebuljev pa bo dobrodošel pionirskemu odredu bližnje osnovne šole.

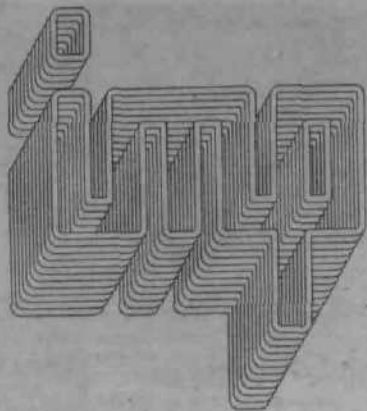
Mož Janez ji je umrl kmalu potem, ko je porodila četrtega sina. Hude ekonomske razmere v stari Jugoslaviji, ki so pogojevale brezdušne vsake razmere, so materi s štirimi lastnimi otroki trgali iz rok njivo za njivo. Nikakršno garanje nje same in njenih otrok ni moglo rešiti kmetije. Hudo življenje je blažila le materina ljubezen, ki se ni odražala v ljubkovanju, temveč v uvajanju otrok v surovo življenje. In, ko bi Jerini fantje s svojo samostojnostjo in pridnostjo lahko zaživel lepše, je domovino preplavila zločinska fašistična okupacija. Tedaj so se vsi našli na strani osvobodilne fronte. Mati Jeri, ki je vedno imela odprte roke za tiste, ki so imeli še manj kot ona, je začela pomagati ljudem, ki so imeli svojce v partizanih, v internaciji ali v zaporih. Trije sinovi so v letih 1941–42 odšli v partizane. Franc je padel junija nad Škofjo Loko, Lojze pa avgusta 1942 na Krivacu. Najmlajši, Silvester, ki je odšel v partizane že oktobra 1941, je bil v boju ujet, nato pa je preživel italijanski zapor in nemško taborišče. Če si morda še lahko zamišljamo, kako je takšno usodo sinov prenašalo Jerino srce, pa si je nemogoče zamisliti njeno trpljenje, ko so domači izdajalci izsledili njenežna Vinka, intendant odbora OF rajona Ježica. Grozovito so ga mučili in ubili. Leta 1943 je bil teror domačih izdajalcev pod zaščito okupatorjeve vojske tako močan, da si nihče ni upal iti za Vinkovim pogrebom. Za krsto so stopali le mati Jeri, sosedka Sinčeva mama in domači pes. Okrog Vinkovega groba, kjer zdaj počiva tudi njegova mama, je takrat, domobranec imenovan Dolenc, zakopal žico in vanjo spustil električni tok, ki naj bi ubil vsakogar, ki bi na grob prinesel rož. Bil pa je neroden in ubil je njega samega. Usoda? Kazen? Karkoli že, iznad vsega je krutost takratnih dni, ki je trpinčila pošteno slovensko ljudstvo samo zato, ker je hotelo biti na svoji zemlji svoj gospodar. Ta krutost je materi Jeri pustila dočakati svobodo le z najmlajšim sinom Silvestrom, ki ji je s svojo družino, kolikor je mogel, skušal nadoknaditi izgubljeno materinsko bogastvo.

Izteklo se je življenje nerazumljivo skromne, dobre, poštene in nesebične matere, katere lik bo vzgajal tudi bodoče generacije. Njeno življenje, ki ga odlikuje tiha pripravljenost, da v najhujših dneh da vse za pravično stvar delovnega človeka je in bo nenudomestljiva vrednota človeške biti.

Nelzmerno hudo nam je zaradi njene smrti, toda malo lažje, ker se je v njej in njeni družini preteklo leto Ljubljana oddolžila s podelitvijo Zlate plakete ilegalca, najvišjega priznanja mesta heroja.

Nismo mogli prenesti, da bi nezavestno odšla od nas in zaradi vsega njenega življenja ji pliseno v slovo tek nekaj besed, z veliko željo, da bi bile tako lepe kot je lep njen lik, pa so, reve, komaj zaznavne, ko pridejo v njeno bližino.

Za odbor medvojne aktivna OF rajona Ježica
Stane Koman

Delovna skupnost SOZD IMP

Temeljna organizacija OGREVANJE-VODOVOD

Temeljna organizacija KLIMA MONTAŽA

Temeljna organizacija TEN/TELEKOMUNIKACIJE

Delovna skupnost PROMONT

Temeljna organizacija ELEKTROMONTAŽA

Temeljna organizacija TEN/ENERGETIKA

Temeljna organizacija DVIGALO

Delovna skupnost EMOND

Delovna organizacija KLIMAT

Temeljna organizacija INŽENIRING

Temeljna organizacija PROJEKTIVNI BIRO

Temeljna organizacija MARKETING

Delovna skupnost IZIP

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ČESTITAMO OB DNEVU REPUBLIKE